

La segona part del llibre de Puigdemont ja té data

El 130è president enfocarà el seu paper internacional i les seves vivències a "La lluita a l'exili"

Carles Puigdemont. | Junts per Catalunya

El segon llibre del president Carles Puigdemont ja té data de publicació: el 10 de setembre, el dia abans de la Diada Nacional de Catalunya. El mateix excap de l'executiu català ho ha anunciat a través del seu compte de Twitter oficial. Serà la segona part del llibre *M'explico*, que va arribar a les llibreries aquest passat juliol, convertint-se en un veritable èxit, tant de vendes, com de declaracions sorgides d'entre les seves línies.

10 de setembre #LluitaExili

(https://twitter.com/hashtag/LluitaExili?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw)
pic.twitter.com/uLBW8xCYti (<https://t.co/uLBW8xCYti>)

? Carles Puigdemont (@KRLS) August 12, 2020

(https://twitter.com/KRLS/status/1293571789482790912?ref_src=twsrc%5Etfw)

Els moments clau del primer volum, *M'explico*

El president Carles Puigdemont desconfiava del vicepresident Oriol Junqueras i del compromís d'ERC amb el referèndum durant els primers mesos del 2016, segons es desprèn del llibre *M'explico* (<https://lacampanaeditorial.com/mexplico/>), que publica amb Xevi Xirgo a La Campana.

Un any abans de l'1-O, Puigdemont estava a punt de tirar la tovallola per les "deslleialtats" que veia en el líder d'ERC i vicepresident del Govern, Oriol Junqueras. "No vull anar amb un vicepresident deslleial a una etapa tan dura com la que vindrà", confessa en el llibre.

En gairebé 700 pàgines, Puigdemont relata dia a dia el procés de la investidura a l'exili, marcat per les desconfiances amb ERC i una part del PDECat -sobretot amb Marta Pascal-, la sensació

de "solitud" i les "traïcions" d'Espanya.

Escrit pel director del diari *El Punt-Avui* i amic personal de Puigdemont, *M'explico* relata en tercera persona els fets més importants dels 2016 i el 2017, i inclou frases textuais de l'aleshores president extretes de les converses entre tots dos. Recull trobades, converses, cartes i missatges de text, en una radiografia detallada del dia a dia a Palau i, també, de les sensacions d'un president que se sent "sol" i que "no és feliç" en un dels moments més rellevants de la història recent de Catalunya.

[noticiadiari]2/206067[/noticiadiari]

El llibre retrata la manca d'acord i d'entesa amb l'Estat espanyol però també, i sense embuts, les discrepàncies, les "misèries" i "febleses" dels protagonistes de la política catalana.

La relació amb ERC

Al maig del 2016, Puigdemont "ha deixat de confiar en Oriol Junqueras". Malgrat els intents d'acostament d'un i altre i la voluntat d'exhibir unitat d'acció pública -que es concretaran en articles, compareixences i entrevistes conjuntes-, la relació entre president i vicepresident és "complicada, sense química". Però tot i pensar-ho, Puigdemont mai opta per trencar el Govern, i fins i tot insisteix en més d'una ocasió a republicà en fer una llista conjunta. "No cal que siguem amics, per fer la independència", es diu.

El 130è president confessa que el seu antecessor al càrrec, Artur Mas, l'havia advertit que "un dels perills era la probable deslleialtat d'Esquerra". "No me'l vaig creure. Em vaig pensar que seria capaç de redreçar la situació, que amb mi seria diferent", admet Puigdemont.

Al llibre, relata diverses d'aquestes "deslleialtats" del líder d'ERC, algunes de les quals afirma que mai li va arribar a retreure. "És un cúmul de coses. Junqueras em va enganyar dient-me que no havia demanat veure's amb Ximo Puig, va reunir-se d'amagat amb Pedro Sánchez, no diu res a les reunions, els consellers d'Esquerra no comparteixen res, no es pronuncia quan li demano una llista conjunta (...), van dir a la CUP que no passava res si no s'aprovaven els pressupostos. Però a què coi juguen? No vull anar a un referèndum unilateral, quan cal unitat de tothom, amb aquesta Esquerra", diu Puigdemont.

El president també veu recels dins del seu propi partit, el PDECat, i relata al llibre els dubtes entre alguns consellers amb el full de ruta. "Suposo que a casa meva hi ha qui té fred de peus. No t'ho diuen obertament, però es nota", admet. Entre les "deslleialtats" dels seus, recorda la del conseller d'Empresa, Jordi Baiget, però també parla molt, al llibre, de Santi Vila, un equilibrista i amic de qui es refia però amb qui acaba -almenys en aquest volum del llibre- molt dolgut.

Puigdemont i Junqueras intenten acostar posicions en un sopar el 14 de febrer del 2017, quan Sergi Sol, assessor republicà, diu que el procés no sortirà bé si no van "decidits i conjurats a arribar fins al final". El president surt d'aquella trobada més convençut però sense haver esvaït "alguns dels seus recels pel que fa als republicans". Tots dos són contundents en un consell executiu l'11 d'abril en descartar eleccions i apostar per l'1-O.

"Deixaré clar que anem junts, que anem a totes", diu llavors Junqueras. El president admet a Xirgu que el seu número dos "per primer cop" ha estat clar. Però una nova filtració del contingut de la trobada el farà pensar de nou que tot plegat és un "fracàs" i que cal seguir treballant per "accelerar el procés, i aturar els dubtes i les deslleialtats".

Puigdemont lamenta les "filtracions constants a la premsa" de les converses del consell executiu. "Aquí filtra tothom: en tinc constància que ho feu els del PDECat i els d'ERC, i això s'ha d'acabar", sentència l'abril del 2017.

"Ens hem d'entretenir amb les batalles internes; és francament lamentable, desolador i

desanimador", conclou Puigdemont, que diu que si bé Espanya li fa "molt respecte", no li genera "cap dubte". "El que em genera dubtes és el que observo quan veig l'actitud d'alguns d'aquí. Això és el més fotut", confessa.

Com a grans èxits, relata la conferència al Parlament Europeu, a Brussel·les, o les trobades amb Jimmy Carter o Romano Prodi. Puigdemont, en alguns casos amb el conseller d'Afers Exteriors Raül Romeva, manté diverses reunions internacionals de forma regular amb interlocutors que s'interessin pels plans pel referèndum.

Sobre la remodelació del Govern poc abans de l'estiu, Puigdemont explica que va demanar a Junqueras que plegués, també, algú d'ERC "perquè això tranquil·litzaria el PDECat". El vicepresident li va suggerir el nom del conseller de Justícia, Carles Mundó. "A mi no em sembla bé. Acaba d'apuntar-se la victòria d'haver tancat la presó Model i és un conseller d'Esquerra amb qui m'entenc. No hauria estat una bona idea", explica. Finalment, van marxar -a més de Baiget-les conselleres Munté i Ruiz, i el conseller Jané.

L'1-O se celebra i Puigdemont diu que és a partir de llavors quan s'entra en "terreny desconegut". Els dies posteriors, especialment amb la declaració suspesa d'independència, Puigdemont se sent cada vegada més "abatut" i hi ha molta "tensió" dins del Govern. Considera que l'Estat l'ha traït fent-lo creure que hi havia una opció pel diàleg. "Em sento sol. A la reunió de govern m'he sentit sol. En Junqueras no fa res. Si la vicepresidenta hagués estat Marta Rovira, tot plegat hauria anat d'una altra manera", afirma l'11 d'octubre, l'endemà de la DUI suspesa.

La situació es tensa cada vegada més a mida que s'acosta el 27-O. Puigdemont arriba a estar convençut de la convocatòria d'eleccions autonòmiques. Però la manca de garanties de Madrid de que no s'aplicarà el 155 i la pressió d'ERC -i d'alguns dels consellers del PDECAT- l'acaben fent canviar d'opinió. "El que és una autèntica falta de respecte són les acusacions de traïdor que alguns escampen pels carrers", diu en una tensa reunió amb diputats de JxSí.

"Jo havia pactat lleialtat amb el president d'Esquerra. 'T'acompanyarem en la decisió', em va dir i repetir. Quin acompanyament que m'estan fent. M'acompanyen clavant-me punyals", diu en un capítol on es recorda, entre d'altres, la piulada de les 155 monedes de plata de Gabriel Rufián.

El llibre també descriu les relacions de Puigdemont amb la CUP - incloent diverses trobades amb Anna Gabriel-, així com les reunions i converses amb el president espanyol, Mariano Rajoy, el rei Felip VI, el líder del PSOE, Pedro Sánchez, el de Podem, Pablo Iglesias, el delegat Enric Millo i nombrosos empresaris, cònsols o diputats. El volum inclou les diverses ofertes que els caps de gabinet de Rajoy i Puigdemont van negociar per intentar evitar el 155, així com els intercanvis de missatges amb Iñigo Urkullu, que va actuar clarament com a mediador entre Madrid i Barcelona. A 'M'explico', també es repassa la decisió i l'operació -preparada amb antelació- de marxar a l'exili, així com els primers dies a Brussel·les de part del Govern destituït. A finals d'agost, la segona entrega del llibre, entrarà més a fons en la visió de Puigdemont de l'exili.